

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Herbert Szurgacz

w sprawie z powództwa K. S.
przeciwko Fabryce Mebli "F." Spółce Akcyjnej w O.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w S.
z dnia 28 października 2004 r., sygn. akt III Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Powód K. S. wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 28 października 2004 r. Jako podstawę kasacji wskazał art. 45 § 1 k.p. Powód wskazał również na art. 233 k.p.c. Wskazując na powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w S. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. W uzasadnieniu powód wskazał, iż rozpoznanie kasacji jest uzasadnione tym, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na ocenie zgodności z art. 8 k.p. faktu

przyjęcia przez pracodawcę jako jedyne kryterium do wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn określonych w ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn określonych zakładu pracy, absencji chorobowej, która nie ma charakteru częstych zwolnień lekarskich i nie powoduje konieczności organizowania nagłych zastępstw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie przez stronę wnoszącą kasację okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (aczkolwiek w rozpoznawanej sprawie można mieć wątpliwości, czy wskazanie na okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji spełnia wymagania art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) nie oznacza, że Sąd Najwyższy przyjmie kasację do rozpoznania. Spełnienie powyższego wymagania, przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia 24 maja 2000 r. nie pozwala jedynie odrzucić kasacji: sądowi drugiej instancji na podstawie art. 393⁵ k.p.c., natomiast Sądowi Najwyższemu - na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c. Nie zapewnia jednak przyjęcia kasacji do rozpoznania. Przyjęcie to zależy bowiem od braku okoliczności, które uprawniają Sąd Najwyższy do wydania postanowienia o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania. Okoliczności te zostały wymienione w art. 393 § 1 i § 2 k.p.c. Według powyższych przepisów, Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie ani nieważność postępowania, a ponadto gdy zaskarżone orzeczenie nie narusza w sposób oczywisty prawa lub gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna.

W ocenie Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do przyjęcia kasacji do rozpoznania ponieważ nie występuje w niej istotne zagadnienie prawne ani nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w praktyce (art. 393 § 1 k.p.c.). Art. 8 Kodeksu pracy ma charakter klauzuli generalnej. Ocena zgodności korzystania z

prawa z zasadami współżycia społecznego lub społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa może być dokonywana jedynie w okolicznościach konkretnego stanu faktycznego. Samo zastosowanie przez pracodawcę kryterium liczby zwolnień chorobowych nie może zostać uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Kasacja w istocie polemizuje z ustaleniami Sądu Okręgowego, co nie spełnia wymagań przepisu art. 393 § 1 k.p.c..

Z powyższych względów, na podstawie art. 393 w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.